

børn og unge, herunder socialpædagogiske fritidsforanstaltninger«.

Det foreslås, at bilstandslovens formulering ændres, så borgerne får et egentligt retskrav på kommunerne til at få deres børn passet i offentlig dagpasning. Selv om bilstandslovens nuværende formulering egentlig er ret stram, tolkes »det nødvendige antal pladser« nemlig ikke som en pligt for kommunen.

Pasning skal gælde fra afslutningen af barselorloven, til barnet optages i 1. klasse (eller påbegynder anden undervisning i overensstemmelse med undervisningspligten). I praksis vil en pasningsgaranti dog betyde, at kommunerne også er nødt til at afskaffe ventelister for skolebørn, da skolebørn ellers vil optage pladser i børnehaver, selv om de har nået skolealderen.

Pasningsgarantien skal også gælde for børn, som forældrene ønsker en plads til på et senere tidspunkt end afslutningen af barselorloven (f.eks. ved afslutningen af børnepasningsorlov).

Ifølge Kommunernes Landsforenings undersøgelse fra april 1994 har 152 kommuner pladsgaranti for børn mellem 1 og 5 år, mens 33 har pladsgaranti for dele af børnegruppen mellem 1 og 5 år. 90 kommuner har ikke indført nogen pladsgaranti. For at give kommuner uden pladsgaranti mulighed for gradvis at etablere pladsgarantien under hensyn til lokalplanvedtagelser, licitationer, byggetider m.v. indføres en bestemmelse i bilstandsloven, der giver kommunerne mulighed for at fravige pasningsgarantien frem til udgangen af 1995, såfremt ventelisterne nedbringes hurtigt.

Ad 2

Regeringen må allerede nu tilkendegive, at kommunerne sikres finansieringsmuligheder for merudgifterne til opfyldelse af børnepasningsgarantien, herunder renter og afdrag på lån til nybygning.

I forhandlingerne mellem den daværende regering og Kommunernes Landsforening i foråret 1994 opnåedes ikke enighed om etablering af pladsgaranti. Det skyldes, at parterne ikke kunne opnå enighed om den økonomiske kompensation til kommunerne. En gentagelse af denne situation er uacceptabel.

Forslagsstillerne mener, at nettodriftsomkostningerne til pasningsgarantien udgør ca. 500 mio. kr.,

idet der skal etableres 12.500 pladser. Beløbet inkluderer renter og afdrag af lånefinansierede nybyggede institutioner.

Såfremt efterspørgslen stiger yderligere, må merudgifterne i denne forbindelse indgå i forhandlinger mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, når spørgsmålet er afklaret.

Finansieringen indgår i SF's ændringsforslag til finansloven for 1995.

Ad 3

Kommunerne har i dag ikke mulighed for at lånefinansiere nybygning af daginstitutioner. Dette er en alvorlig hindring for kommunernes muligheder for at afskaffe ventelisterne til offentlig pasning. Samtidig er nybygning af daginstitutioner en langsigtet investering.

Det foreslås derfor, at lånebekendtgørelsen ændres, så kommunerne kan lånefinansiere nybygning af daginstitutioner og ombygning af eksisterende lokaler til brug for børnepasning.

Ad 4

Børnepasningsgarantien vil øge personalebehovet, hvorfor det er nødvendigt med en udvidelse af kapaciteten på pædagogseminarierne. Søgningen til pædagoguddannelsen har i de senere år været meget stor (12.000 førsteprioritetssøgere i 1994), men kun ca. 1/3 er kommet ind (4.500 i 1994). Ansøgerne er til stede, blot kræver det en udvidelse af kapaciteten på pædagogseminarierne med 1.000 pladser i hvert af finansårene 1995, 1996 og 1997 til i alt 5.500, 6.500 og 7.500 pladser.

En udvidelse af kapaciteten på pædagogseminarierne vil forøge flaskehalsproblemerne omkring den lønnede praktik. Folketinget skal derfor sikre, at flaskehalsproblemerne i den lønnede praktik løses i forbindelse med en pasningsgaranti.

Supplerende foreslås det at udvide den særligt tilrettelagte pædagoguddannelse under Åben Uddannelse, der især henvender sig til de erfarne ufaglærte medarbejdere på det pædagogiske arbejdsmarked, fra de nuværende ca. 750 pladser til i alt 1.500 i 1997. Finansieringen indgår i SF's ændringsforslag til finansloven for 1995.